

מסכת ביכורים

פרק ג'

א. כיצד מפרישין הבכורים. יורד אדם בתוד שידחו ורזהה תאננה שבכלה, אשפOLF שבפר, רמנון שבפר, קוזשרו בגמי, ואומר, הרי אלו בכורים. רבוי שמעון אומר, אף על פי כן חזר וקורה אותם בכורים מאחר שאין לו מקרה:

ב. כיצד מעליין את הבכורים. כל העירות שבמעד מתכונסות לעיר של מעד, ולגינו ברכובה של עיר, ולא היו נכנסין לבתים. ולפשבים, היה הממנה אומר (ירמיה לא), קומו ונעלמה ציון אל בית ה' אלהינו:

ג. הקרובים מבאים התאנים והענבים, והרחוקים מבאים ארגרות וצמוקים. והשור הולך לפניהם, וקרניו מצפות זהב, ועטרת של זית בראשו. החוליל מכה לפניהם, עד שmagim קרוב לירושלים. הגיעו קרוב לירושלים, שלחו לפניהם, ועטרו את בכורייהם. הפתחות, הסגנים והגנברים יוצאים לקראתם. לפי בזוד

הנכנים הם היו יוצאים. וכל בעל אמניות שבירושלים עומדים לפניהם וושאלום, אנחנו אנשי המקום פלוני, אתם לשלום:

ד. החוליל מכה לפניהם עד שמאיצין להר הבית. הגיעו להר הבית, אףלו אגריפס הפלך נוטל הסל על כתפו ונכנס, עד שמאיצע לעזירה. הגיעו לעזירה ודברו הלוים בשיר, ארומם ה' כי דליתני ולא שמח איבי לי (תהלים ל):

ה. הגוזלות נשעל גבי הפלים, היו עלות. ומה شبיהם, נוגנים לכנהנים:

ו. עוזהו הפל על כתפו, קורא מהגדתי היום לה' אללה (דברים כו), עד שגומר כל הפרשה. רבי יהודה אומר עד ארמי אבד אבי. הגיעו לארמי אבד אבי, מורייד הפל מעל כתפו ואוחזו בשפטותיו, וכשהן מניחו ידו תחפינו ומניפו, וקורא מארמי אבד אבי עד שהנא גומר כל הפרשה, ומניחו בצד המזבח, והשפתה ויצא:

ז. בראשונה, כל מי שידע לקרות, קורא. וכל מי שאינו יודע לקרות, מקרים אותו. נמנעו מלהbias, התקינו שיש מהקרים את מי שידע ואות מי שאינו יודע:

ה. הַעֲשִׂירִים מְבֵיאִים בְּפֹרִיָּהֶם בְּקָלְתֹות שֶׁל כֶּסֶף וּשֶׁל זָהָב,
וְהַעֲנִים מְבֵיאִין אֹתָם בְּסָלִי נְצָרִים שֶׁל עֲרָבָה קָלוֹפה, וְהַסְלִים
וְהַבְּכֹורִים גַּתְנִין לְפֶהָנִים:

ט. רַבִּי שְׁמַעוֹן בָּנוֹ נָגֵס אוֹמֵר, מַעֲטָרֵין אֶת הַבְּכֹורִים חֹזֵץ מִשְׁבָּעָת
הַמִּינִים. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר, אֵין מַעֲטָרֵין אֶת הַבְּכֹורִים אֶלָּא מִשְׁבָּעָת
הַמִּינִים:

י. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, שֶׁלְשׁ מְדוֹת בְּבְכֹורִים, הַבְּכֹורִים, וְתוֹסֶפֶת
הַבְּכֹורִים, וְעַטּוֹר הַבְּכֹורִים. תֹּסֶפֶת הַבְּכֹורִים, מִין בְּמִינּוֹ. וְעַטּוֹר
הַבְּכֹורִים, מִין בְּשָׁאינוּ מִינּוֹ. תֹּסֶפֶת הַבְּכֹורִים גְּאַלְתָּה בְּטַהֲרָה,
וְפְטוּרָה מִן הַקְּמָאִי. וְעַטּוֹר הַבְּכֹורִים חַיֵּב בְּקְמָאִי:

יא. אִימְתֵּי אָמְרוּ תֹּסֶפֶת הַבְּכֹורִים כְּבְכֹורִים, בָּזְמוֹן שֶׁהִיא בָּאָה מִן
הָאָרֶץ. וְאֵם אִינְהָה בָּאָה מִן הָאָרֶץ, אִינְהָה כְּבֹכְרִים:

יב. לְמִה אָמְרוּ הַבְּכֹורִים כְּגַכִּיסִי כְּהֵן, שֶׁהִוא קֹנֶה מֵהֶם עֲבָדִים
וְקָרְקָעֹת וּבְהַמָּה טָמֵא, וּבַעַל חֹב נוֹטְלָן בְּחֹבוֹ, וְהָאָשָׁה בְּכַתְּבָתָה,
כְּסֶפֶר תּוֹרָה. וּרְبִי יְהוּדָה אוֹמֵר, אֵין נוֹתְנִים אֹתָם אֶלָּא לְחֶבֶר
בְּטוּבָה. וְחַכְמִים אוֹמְרים, נוֹתְנִין אֹתָם לְאַנְשֵׁי מִשְׁמָר, וְהֵם מַחְלָקִין
בִּינֵיכֶם, קָדְשֵׁי הַמִּקְדָּשׁ:

